

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr.

Data:

Prin contestația înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor cu nr., formulată de, cu sediul în, împotriva documentației de atribuire, elaborată de către, cu sediul în ... în calitate de autoritate contractantă, în cadrul procedurii simplificată, organizată în vederea atribuirii contractului de achiziție publică având ca obiects-au solicitat următoarele:

1. Suspendarea procedurii de achiziție publică până la soluționarea prezentei contestații;
2. Obligarea autorității contractante la adoptarea măsurilor de remediere care se impun, constând în completarea/modificarea documentației de atribuire;
3. Obligarea autorității contractante la prelungirea termenului de depunere a ofertelor cu minim 7 zile și la continuarea procedurii în conformitate cu prevederile legale în vigoare aplicabile în materia achizițiilor publice, precum și cu respectarea principiilor consacrate de art. 2 din Legea nr. 98/2016;
4. În subsidiar, în situația în care la momentul pronunțării deciziei remediile nu vor mai fi posibile din cauza stadiul avansat al procedurii, anularea procedurii.
5. Obligarea autorității contractante la plata cheltuielilor de judecată.

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzelor de față, constată următoarele:

Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluționeze contestația înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub

nr., prin care critică documentația de atribuire emisă de, în calitate de autoritate contractantă, solicitând cele ante-menționate.

În motivarea contestației, prezintă o serie de argumente în susținerea solicitării sale de prelungire a termenului de depunere a ofertelor cu 7 zile, arătând că, termenul de minim 15 zile impus de art. 113 alin. 5 din Legea nr. 98/2016 nu reprezintă un element pur formal al procedurii de atribuire, ci acesta trebuie stabilit cu luarea în considerare a complexității ofertei ce va fi depusă, fiind absolut necesar ca dreptul ofertanților de a beneficia de timp suficient și util pentru a întocmi oferta să fie respectat.

Totodată, învederează că documentația de atribuire este incompletă, din următoarele considerente:

2.1. Nu sunt publicate nici studiile și nici avizele de specialitate.

În acest sens, precizează că autoritatea contractantă pe lângă faptul că a decis să acorde ofertanților doar 3 zile pentru întocmirea ofertelor, nici nu a publicat toate datele și informațiile de care au nevoie aceștia în vederea întocmirii ofertelor.

2.2. Cerințele documentației de atribuire sunt neclare, ambigue și incomplete întrucât:

2.2.1 În caietul de sarcini, la capitolul Modul de prezentare a propunerii tehnice, autoritatea contractantă a solicitat ca ofertanții să includă în propunerea tehnică „procedurile tehnice de execuție pentru toate lucrările prevăzute în proiectul tehnic”.

Proiectul tehnic este unul complex, care cuprinde multe lucrări, cu multiple sub activități. Însă, pentru a respecta cerința privind procedurile tehnice de execuție, este necesar ca autoritatea contractantă să exprime clar care anume sunt activitățile și subactivitățile pentru care dorește ca ofertanții să depună proceduri tehnice de execuție în mod particular.

Solicitarea, în forma actuală este mult prea generală, neexistând o listă a procedurilor tehnice de execuție pe care ofertanții să le prezinte.

2.2.2. Tot în caietul de sarcini, la capitolul Modul de prezentare a propunerii tehnice, autoritatea contractantă a solicitat ca „graficul general de realizare a investiției se va prezenta detaliat la nivel de activități și subactivități”.

Având în vedere ca solicitarea este una generală și interpretabilă, contestatorul susține că este necesar ca autoritatea contractantă să definească clar și concis ce anume reprezintă activitățile și subactivitățile.

Nu există un document oficial care să prevadă care anume sunt, în cadrul lucrărilor de acest tip, activitățile și subactivitățile.

Pe de altă parte, dacă ofertanții nu au în vedere aceleași activități și subactivități, ofertele care se vor depune nu vor fi uniforme.

Tot legat de modalitatea de întocmire a graficului, autoritatea contractantă nu a menționat în documentația de atribuire care este data pe care ofertanții trebuie să o prevadă ca fiind data de început.

2.2.3. La același capitol al caietului de sarcini, autoritatea contractantă a solicitat „Descrierea modului de acces la specialiști. În aceasta secțiune se vor prezenta autorizațiile/atestări/diplome pentru personalul nominalizat”.

Însă niciunde în documentația de atribuire nu sunt enumerați specialiștii în privința cărora ofertanții trebuie să prezinte modalitatea de acces.

Față de această cerință, documentația de atribuire este contradictorie. Pe de o parte, la punctul II.2.3) Informații privind personalul responsabil de executarea contractului, autoritatea contractantă a menționat în felul următor:

III.2.3) Informații privind personalul responsabil cu executarea contractului:

Obligație de a preciza numele și calificările profesionale ale angajaților desemnați pentru executarea contractului: Nu

Precizați etapa în care este aplicabilă cerința : Nu este obligatorie

Pe de altă parte, factorul de evaluare tehnic se referă tocmai la experiența personalului responsabil cu executarea contractului:

2.1.1 - Experiența expertului- Manager/ Coordonator/ director proiect cu experiență 2.1.2.- Experiența expertului- șef șantier cu experiență.

Așadar, pe lângă faptul că nu se pot anticipa care sunt, în opinia autorității contractante, specialiștii în privința cărora trebuie să se dovedească accesul, nu este clar nici cum anume cum ar trebui să se procedeze în cazul specialiștilor nenominalizați.

Față de cele stabilite la punctul II.2.3) din fișa de date, ofertanții nu trebuie nici să nominalizeze personalul, nici calificările personalului, iar, pe de altă parte, există cerința de a depune diplomele și atestatele personalului.

Față de cele de mai sus, contestatorul solicită Consiliului obligarea autorității contractantă la publicarea unei liste exhaustive a specialiștilor ce trebuie avuți în vedere de ofertanți la întocmirea ofertei.

2.2.4. Modul de prezentare a propunerii tehnice punctul. 12) se solicită prezentarea fișelor tehnice F5 însoțite de fișe tehnice de la producător în limba română. Conform Listelor de cantități (vol. III), în cadrul fișelor tehnice, la Note: se solicită prezentarea fișelor tehnice de la producători în limba română/engleză.

Cerințele referitoare la limba în care vor fi prezentate fișele tehnice sunt, din nou, contradictorii.

Autoritatea contractantă trebuie să indice în mod clar și dincolo de orice echivoc modalitatea în care solicită prezentarea unor documente ale ofertei. În plus, față de cele trei zile pe care ofertanții le au la dispoziție pentru întocmirea ofertelor, contestatorul apreciază că cerința de a se depune fișele tehnice doar în limba română este excesivă, neexistând posibilitatea traducerii în timp scurt.

În plus, asumarea de către furnizor/ producător a fișei tehnice, prin semnătură și ștampilă este o cerință excesivă, furnizorul/producătorul neavând absolut niciun rol în cadrul procedurii de atribuire, motiv pentru care asumarea sa nu valorează absolut nimic. Caracteristicile tehnice ale produselor din ofertă se regăsesc la o căutare pe internet, aceasta reprezentând o modalitate adecvată pentru a verifica veridicitate informațiilor din fișa tehnică.

Așadar, autorul contestației apreciază că scopul autorității contractante este atins și prin prezentarea fișelor tehnice ale produselor în limba română sau engleză.

2.2.5. Specificațiile tehnice din Fișa tehnică 2 - sistem de alimentare pentru panourile solare sunt învechite întrucât:

Privite în ansamblul lor, specificațiile din fișa tehnică 2- sistem de alimentare pentru panouri solare conduc înspre un produs care nu se mai regăsește pe piață.

Pentru acest aspect, autoritatea contractantă ar trebui să accepte și ofertarea unor panouri solare de generație nouă, mai performante, în care nu se mai regăsesc cerințele din fișa tehnică 2.

2.3. Referitor la termenul de plată, menționează următoarele:

Având în vedere prevederile art. 18. Modalități de plată, contestatorul apreciază că în cazul în care sumele necesare achitării facturilor nu se regăsesc în bugetul local, nu se poate anticipa care anume va fi termenul în care achizitorul trebuie să plătească facturile. În consecință, atât Clauza 18.3, cât și Clauza 12.2 nu produc efecte. Perioada convenită pentru plata facturilor, conform clauzei 18.1, nu este cuantificabilă, deoarece între perioada transmiterii cererilor de transfer la finanțator și încasarea sumelor de la finanțator, perioada este nedeterminată.

Nici prin Modelul de contract, nici prin alte înscrisuri ale documentației de atribuire, achizitoarea nu a definit noțiunea "perioadă convenită", prin indicarea termenului de la care curge "perioada convenită". O asemenea informație este vitală pentru orice contractant, deoarece reprezintă mecanismul de activare a răspunderii autorității contractante pentru neîndeplinirea culpabilă a obligațiilor contractuale pe care și le-a asumat, adică pentru neplata prețului.

Din textele art. 18.3 și 12.2 se desprinde doar faptul că dacă după 30 de zile de la expirarea "perioadei convenite", achizitoarea nu achită contravaloarea facturilor, contractantul poate sista lucrările. Sistarea lucrărilor în atare circumstanțe reprezintă o măsură adecvată și de natură a evita prejudicii imposibil de remediat.

Contestatorul apreciază că stabilirea "perioadei convenite" la 30 de zile reprezintă o reechilibrare a contractului, astfel încât, conform Clauzei 18.3 dacă achizitorul nu onorează facturile în termen de 30 de zile de la expirarea perioadei convenite, contractantul sa poată sista executarea lucrărilor.

De asemenea, subliniază că, potrivit fișei de date, Durata de execuție a contractului are o pondere de 20% din punctajul total, având punctajul maxim la o durată de execuție de 10 luni, rezultând un timp extrem de scurt. În acest caz, consideră că antreprenorul poate fi în situația de a fi nevoit să execute toată lucrarea fără ca achizitorul să îi plătească o factură. Contractul încheiat între finanțator și achizitor este independent de antreprenor, dar totuși plata către antreprenor depinde de un contract dintre achizitor și finanțator, față de care antreprenorul este terț și, în mod evident, nu poate influența cursul său. Dacă nu este determinată perioada convenită de plată, nu se pot aplica clauzele 12.2 și 18.3, ambele fiind în legătură cu expirarea „perioadei convenite”, care de fapt nu este cunoscută și nici nu se poate determina. Astfel, antreprenorul nu poate pretinde penalități, dar mai grav, nici măcar nu poate să sisteze lucrările, conform art. 18.3. Astfel, arată contestatorul, antreprenorul, chiar dacă nu primește un leu pe lucrările executate, el trebuie să continue execuția lucrărilor cel mai probabil până la finalizarea lucrărilor, fără însă a încasa contravaloarea vreunei facturi parțiale. Însă, în ipoteza în care antreprenorul nu finalizează în termen de 10 luni, achizitorul are dreptul să îi perceapă penalități. Dezechilibrul contractual este evident.

Față de cele de mai sus, învederează că întârzierea în transferul fondurilor poate fi urmarea conduitei culpabile a autorității contractante, materializată prin netransmiterea în timp util a documentelor solicitate, completarea lor eronată și, în mod evident, această perioadă de întârziere ar trebui să nu-l vatăme pe contractant.

În concluzie, apreciază că se impune stabilirea "perioadei convenite" la 30 de zile calendaristice, astfel încât, conform Clauzei 12.2 în cazul în care achizitorul nu onorează facturile în termen de 30 de zile de la expirarea perioadei convenite, atunci acesta are obligația de a plăti, ca penalități, o sumă echivalentă cu o cotă procentuală din plata neefectuată de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, până la îndeplinirea efectivă a obligațiilor. Stabilirea acestui termen este imperios necesar, deoarece la rândul său și antreprenorul are o perioadă convenită clar stabilită de 30 de zile calendaristice, conform art. 12.1 - În cazul în care, din vina sa exclusivă, executantul nu își îndeplinește obligațiile asumate prin contract într-o perioadă de 30 zile, atunci achizitorul este îndreptățit a deduce din prețul contractului, ca penalități, o sumă echivalentă cu o cota procentuală de 0,1% din valoarea lucrărilor neexecutate pentru fiecare zi de întârziere, până la îndeplinirea efectivă a obligațiilor. afirmă că fără stabilirea unei perioade convenite în dreptul obligațiilor achizitorului, contractual nu este echitabil.

Având în vedere cele de mai sus, solicită Consiliului admiterea contestației și obligarea autorității contractantă la adoptarea măsurilor de remediere.

În drept, se invocă dispozițiile Legii nr. 99/2016, ale Normelor metodologice aprobate prin HG nr. 394/2016, precum și cele ale Legii nr. 101/2016.

Ca mijloace de probă, au fost depuse înscrisuri.

Prin punctul de vedere comunicat prin adresa înregistrată la CNSC sub nr.,, în calitate de autoritate contractantă, solicită respingerea contestației ca nefondată pentru considerentele expuse în cele ce urmează:

1. Referitor la termenul limită de depunere a ofertelor:

Documentația de atribuire a fost publicată în SEAP la data de, iar termenul limită pentru depunerea ofertelor a fost stabilit la rezultând un interval de 16 zile calendaristice și cel puțin 6 zile lucrătoare, nu doar 3 zile lucrătoare, așa cum afirmă în mod eronat contestatorul.

Proiectul tehnic vizează o lucrare standard, specifică rețelelor de canalizare, în cadrul căreia sunt prevăzute montarea foselor septice, fără implicarea unor elemente tehnologice complexe.

În cadrul DUAЕ, autoritatea contractantă a selectat opțiunea „Indicație globală pentru toate criteriile de selecție”.

Cerințele privind modul de prezentare a propunerii tehnice au fost stabilite astfel încât să fie simple și ușor de îndeplinit de orice ofertant interesat de această procedură de atribuire.

Propunerea financiară aferentă acestei proceduri de atribuire este redusă ca volum și simplă din punct de vedere al conținutului. Prin urmare, elaborarea propunerii financiare nu prezintă dificultăți tehnice sau logistice care să necesite o perioadă lungă de timp.

Proiectul supus acestei proceduri de atribuire este finanțat prin PNRR și are un termen limită de finalizare a lucrărilor stabilit pentru 30.06.2026.

Având în vedere că:

- se află într-o zonă montană, ceea ce limitează perioada favorabilă execuției lucrărilor la o durată foarte scurtă, de aproximativ 6-7 luni;
- Este esențial ca lucrările să fie finalizate în termenul impus de finanțare, autoritatea contractantă nu dispune de resurse pentru finalizarea lucrărilor după acest termen.

Autoritatea contractantă învederează că a stabilit termenul limită pentru depunerea ofertelor în conformitate cu art. 113 alin. (5) din Legea nr. 98/2016. Această prevedere permite stabilirea termenelor în funcție de specificul proiectului, pentru a asigura respectarea condițiilor impuse de finanțare și a termenelor stricte de implementare.

Contrar celor susținute de contestator, faptul că în cadrul procedurii au fost depuse 2 oferte valide demonstrează că termenul stabilit a fost adecvat și a permis operatorilor economici interesați să participe efectiv

la procedura de atribuire asigurând egalitatea de șanse și o competiție reală între operatorii economici interesați.

Referitor la critica de la punctul 2.1. din contestație - Nu sunt publicate nici studiile și nici avizele de specialitate, organizatoarea procedurii face următoarele mențiuni:

În cadrul proiectului tehnic încărcat în SEAP, a publicat studiul geotehnic, singurul studiu întocmit și care este relevant pentru elaborarea ofertei. Acest document conține toate informațiile necesare pentru înțelegerea condițiilor de execuție a lucrărilor și permite ofertanților să întocmească propunerea tehnică și financiară conform cerințelor documentației de atribuire.

Studiul topografic, deși a fost întocmit, nu este esențial pentru elaborarea ofertei. Utilizarea acestuia este necesară exclusiv în etapa de execuție a lucrărilor, când se efectuează măsurătorile și trasările pe teren. Astfel, critica privind lipsa studiilor de specialitate nu este justificată, întrucât documentele relevante pentru ofertare au fost publicate.

Contestatorul susține că documentația de atribuire este incompletă și că ofertanții nu pot întocmi propuneri financiare corecte.

Această afirmație este eronată, deoarece:

- Ofertanții sunt obligați să își întocmească propunerea financiară exclusiv pe baza listelor de cantități publicate de autoritatea contractantă în SEAP.

- Abaterea de la aceste liste de cantități sau includerea altor elemente care nu sunt prevăzute în documentația de atribuire contravine regulilor de elaborare a ofertei.

- Contestatorul încearcă să inducă în eroare Consiliul, sugerând că ofertele ar trebui întocmite pe baza unor informații care nu sunt cerute de documentația de atribuire.

Conform art. 123 alin. (1) din HG nr. 395/2016, ofertanții au obligația de a întocmi oferta în conformitate cu documentația de atribuire. Documentația publicată respectă cerințele legale, incluzând toate informațiile necesare pentru elaborarea ofertelor, conform art. 20 alin. (2) din aceeași hotărâre.

Publicarea studiului geotehnic și a listelor de cantități asigură o bază completă și suficientă pentru ofertare, fără a fi necesare alte documente suplimentare. Lipsa relevanței altor studii, precum cel topografic, este justificată de specificul procedurii, care vizează doar execuția lucrărilor.

Ofertanții au obligația de a respecta cerințele documentației de atribuire și nu pot invoca lipsa unor informații care nu sunt necesare pentru ofertare. Toate detaliile tehnice și financiare necesare au fost publicate, iar eventualele neclarități ar fi putut fi soluționate prin solicitarea de clarificări înainte de termenul limită de depunere a ofertelor.

Având în vedere cele de mai sus, autoritatea contractantă susține că critica formulată de contestator privind lipsa publicării studiilor de specialitate și imposibilitatea întocmirii unor oferte corecte este neîntemeiată.

Cu privire la critica de la punctul 2.2 din contestație - Cerințele documentației de atribuire sunt neclare, ambigue, incomplete, subliniază următoarele:

2.2.1. Proiectul tehnic nu prezintă un grad ridicat de complexitate. Acesta nu include execuția unor elemente tehnice complexe, precum stații de epurare, stații de pompare, bransamente electrice sau alte lucrări similare.

De asemenea, autoritatea contractantă afirmă că nu poate impune ofertanților prezentarea unor proceduri tehnice de execuție standardizate. Fiecare ofertant utilizează propriile proceduri tehnice, elaborate ca parte integrantă a programului său de control al calității. Aceste proceduri sunt concepute în conformitate cu specificul și necesitățile fiecărui operator economic în parte, asigurând astfel flexibilitatea și autonomia în realizarea lucrărilor.

Pornind de la expertiza ofertantului în domeniul contractului ce urmează să fie atribuit și raportându-se la necesitățile, obiectivele și constrângerile sale, astfel cum au fost detaliate în caietul de sarcini, propunerea tehnică trebuie să includă informații relevante privind abordarea propusă de ofertant pentru execuția contractului.

Autoritatea contractantă învederează că nu poate impune ofertanților să prezinte anumite tipuri specifice de proceduri tehnice de execuție.

A adoptat o abordare flexibilă, permițând fiecărui ofertant să prezinte propriile proceduri tehnice de execuție în modul pe care îl consideră relevant și adecvat, asigurând astfel respectarea principiilor de nediscriminare și tratament egal. Această abordare este menită să încurajeze competitivitatea și să permită ofertanților să-și demonstreze capacitatea tehnică și soluțiile proprii, adaptate specificului proiectului.

Având în vedere complexitatea redusă a contractului, consideră că orice operator economic interesat să participe la procedura de atribuire are experiența necesară pentru a prezenta procedurile tehnice de execuție pentru toate lucrările ce trebuie realizate în cadrul proiectului.

Cerința de a include proceduri tehnice de execuție pentru lucrările din proiectul tehnic nu este formulată într-un mod restrictiv, tocmai pentru a permite ofertanților să-și prezinte propria abordare, adaptată specificului proiectului și expertizei proprii. Acest mod de formulare respectă principiile de tratament egal și concurență și nu îngreunează posibilitatea operatorilor economici de a participa la procedură.

Lucrările și subactivitățile incluse în proiectul tehnic, cum ar fi montarea foselor septice și realizarea rețelelor de canalizare sunt uzuale și nu necesită detalierea unor proceduri tehnice complexe. Ofertanții care

activează în acest domeniu dispun deja de experiența și documentația necesară pentru a întocmi o ofertă completă și conformă.

În baza prevederilor legale, are dreptul să formuleze cerințele în mod flexibil, fără a impune o listă exhaustivă de proceduri tehnice, pentru a nu restrânge în mod nejustificat posibilitatea ofertanților de a prezenta soluții diverse și conforme.

Formularea cerinței respectă principiile prevăzute în Legea nr. 98/2016, în special cele privind tratamentul egal, transparența și proporționalitatea, asigurând un cadru competitiv și nediscriminatoriu pentru toți operatorii economici interesați.

2.2.2. Contrar afirmațiilor contestatorului, cerința privind prezentarea graficului general de realizare a investiției detaliat la nivel de activități și subactivități nu este generală sau interpretabilă, ci are scopul de a asigura o înțelegere clară a abordării ofertanților în realizarea lucrărilor.

Solicitarea de detalieri a graficului la nivel de activități și subactivități urmărește să ofere autorității contractante posibilitatea de a evalua abordarea fiecărui ofertant în mod transparent și comparabil. Caietul de sarcini definește specificațiile tehnice ale proiectului, care includ toate activitățile necesare. Prin urmare, ofertanții, bazându-se pe experiența și expertiza proprie, pot identifica cu ușurință activitățile și subactivitățile relevante pentru realizarea proiectului. Nu este practic și nici necesar ca autoritatea contractantă să impună o listă exhaustivă a activităților și subactivităților, având în vedere că acestea pot varia în funcție de abordarea fiecărui ofertant.

Conform art. 20 alin. (2) din HG nr. 395/2016, documentația de atribuire trebuie să conțină cerințe clare și explicite pentru a asigura o informare completă a ofertanților. Cerința privind graficul general este formulată în mod clar, permițând ofertanților să își structureze propunerea în funcție de specificul lucrărilor și de modul propriu de organizare. Această flexibilitate respectă principiile proporționalității și tratamentul egal, permițând operatorilor economici să își demonstreze expertiza și capacitatea tehnică.

Uniformitatea ofertelor nu depinde de specificarea exactă a activităților și subactivităților, ci de respectarea cerințelor generale din documentația de atribuire. Ofertanții au obligația să se conformeze cerințelor din proiectul tehnic și din caietul de sarcini, iar modul de detalieri a graficului reflectă modul de organizare internă și expertiza fiecărui ofertant. Acest lucru nu conduce la evaluări subiective, ci asigură o competiție bazată pe merit și pe soluțiile oferite.

Data de început a lucrărilor va fi stabilită de comun acord între autoritatea contractantă și operatorul economic declarat câștigător, în funcție de termenul legal de semnare a contractului. Ofertanții pot considera, în etapa de ofertare, data semnării contractului ca punct de pornire pentru graficul general, ceea ce asigură un nivel de uniformitate

adecvată între propuneri. Lipsa unei date exacte nu afectează comparabilitatea ofertelor, întrucât acestea vor fi evaluate în funcție de conformitatea generală și de respectarea termenului final de execuție prevăzut în documentație, respectiv 20 de luni. Prin documentația de atribuire, autoritatea contractantă subliniază că nu a impus un termen specific pentru începerea lucrărilor sau pentru finalizarea acestora. Cerința a fost ca ofertanții să se încadreze în durata maximă de execuție a lucrărilor prevăzută în documentația de atribuire.

Data de început a fost reglementată prin răspunsul consolidat la solicitările de clarificări nr. 10123 din 30.12.2024.

Cerința de detaliere a graficului general la nivel de activități și subactivități este proporțională și conformă cu legislația în vigoare. Nu există ambiguități sau caracter interpretabil care să împiedice ofertanții să își pregătească ofertele.

Flexibilitatea oferită prin documentația de atribuire permite operatorilor economici să își demonstreze capacitatea de organizare și soluțiile proprii, fără a restricționa competiția sau a favoriza evaluări subiective.

Prin urmare, apreciază critica contestatorului ca fiind neîntemeiată.

2.2.3. Critica formulată de contestator, conform căreia documentația de atribuire ar fi contradictorie în privința cerinței „Descrierea modului de acces la specialiști”, este neîntemeiată.

Autoritatea contractantă arată că a formulat cerința într-un mod proporțional și flexibil, astfel încât să permită ofertanților să își demonstreze capacitatea de a asigura personal calificat pentru executarea contractului.

Cerința privind „Descrierea modului de acces la specialiști” a fost formulată astfel încât să permită fiecărui ofertant să includă informații despre modul în care va asigura specialiștii necesari pentru îndeplinirea contractului. Aceasta nu impune o listă exhaustivă de specialiști, ci oferă ofertanților libertatea de a demonstra conformitatea prin diverse mijloace, cum ar fi: Autorizări, atestări, diplome; Contracte de muncă, extrase Revisal; Declarații de disponibilitate.

Această abordare este conformă cu principiile proporționalității și tratamentului egal, oferind flexibilitate ofertanților în pregătirea ofertelor.

Autoritatea contractantă menționează că a permis ofertanților să prezinte documente justificative care să demonstreze accesul la personal calificat, indiferent de statutul acestuia (angajat permanent, colaborator, personal disponibil prin subcontractori sau declarații de disponibilitate). Această abordare respectă principiul proporționalității prevăzut de legislația în domeniu, oferind ofertanților flexibilitate în organizarea resurselor umane necesare pentru îndeplinirea contractului. Solicitarea de documente precum autorizații, atestări, diplome, extrase Revisal, declarații de disponibilitate sau contracte de muncă asigură verificarea

capacității tehnice a ofertanților fără a impune condiția ca personalul să fie angajat în momentul ofertării.

Formularea din secțiunea III.2.3) „nu este obligatorie” în privința nominalizării personalului confirmă intenția autorității de a nu restricționa accesul ofertanților care nu dispun de personal angajat în momentul depunerii ofertei, dar care pot demonstra accesul la specialiști prin alte mijloace. Aceasta nu elimină cerința de a dovedi accesul la personal calificat, ci permite ofertanților să aleagă modalitatea cea mai potrivită pentru a respecta cerințele.

Această abordare flexibilă oferă tuturor ofertanților oportunitatea de a participa la procedura de atribuire, indiferent de structura lor organizatorică, asigurând astfel respectarea principiilor de tratament egal și transparență. Solicitarea documentelor justificative garantează că personalul implicat va avea calificările necesare, iar cerințele autorității contractante vor fi îndeplinite în timpul execuției contractului.

Impunerea obligației de angajare prealabilă a personalului ar putea exclude nejustificat operatorii economici care colaborează cu personal disponibil prin alte forme contractuale (contracte de prestări servicii), reducând astfel competiția.

Contrar afirmațiilor contestatorului, cerința nu creează riscul unei evaluări subiective. Documentația de atribuire este clară în privința tipurilor de documente care pot fi utilizate pentru a demonstra accesul la specialiști, iar evaluarea ofertelor se va face exclusiv pe baza acestor documente justificative. Această abordare respectă principiile de transparență și tratament egal, astfel cum sunt prevăzute de legislația în vigoare.

Cerința „Descrierea modului de acces la specialiști” este formulată în mod clar și proporțional, oferind ofertanților libertatea de a demonstra conformitatea prin mijloace flexibile și adecvate. Nu există contradicții în documentația de atribuire, iar criticile contestatorului sunt nefondate, urmărind doar tergiversarea procedurii de atribuire.

2.2.4. Acest aspect a fost clarificat prin răspunsul consolidat la solicitările de clarificări nr.....

Critica formulată de contestator referitoare la cerințele privind prezentarea fișelor tehnice în limba română sau engleză și asumarea acestora de către producător/furnizor este neîntemeiată. Autoritatea contractantă afirmă că a formulat cerințele în mod clar, în conformitate cu prevederile legale și principiile aplicabile achizițiilor publice.

În fișa de date a achiziției, secțiunea IV.2.4, se precizează că limbile acceptate pentru depunerea ofertelor este limba română. Acest lucru este în conformitate cu legislația aplicabilă și are scopul de a facilita evaluarea ofertelor de către autoritatea contractantă.

Mențiunea din Volumele III - Listele de cantități, care indică posibilitatea utilizării limbii engleze, reprezintă o specificație introdusă de proiectant, însă comisia de evaluare analizează documentația exclusiv în

limba română. Astfel, pentru a asigura conformitatea și uniformitatea procesului de evaluare, fișele tehnice trebuie să fie traduse și prezentate în limba română, în conformitate cu cerințele documentației de atribuire.

Cerința privind prezentarea documentelor în limba română este proporțională și justificată, deoarece:

- o Facilitarea procesului de evaluare de către autoritatea contractantă, care trebuie să analizeze informațiile într-o manieră clară și rapidă;

- o Asigurarea unei comunicări precise și evitarea interpretărilor greșite ale caracteristicilor tehnice.

Acceptarea documentelor în limba engleză, specificată în volumele tehnice, oferă o alternativă ofertanților care nu pot prezenta documentele în limba română în termen scurt.

Solicitarea ca fișele tehnice să fie asumate prin semnătură și ștampilă de către producător sau furnizor a fost menționată ca o alternativă la prezentarea documentelor tehnice direct de la producător. Aceasta oferă o modalitate suplimentară de a demonstra autenticitatea și conformitatea informațiilor tehnice.

Această cerință nu reprezintă o obligație restrictivă, iar eventualele neclarități în interpretarea acesteia puteau fi rezolvate printr-o simplă solicitare de clarificări adresată autorității contractante. Astfel, nu există motive care să justifice invalidarea ofertei pe acest temei.

Scopul autorității contractante este de a obține o documentație completă, clară și verificabilă, ceea ce nu poate fi garantat doar printr-o căutare pe internet. Termenul stabilit pentru depunerea ofertelor respectă prevederile legale și este proporțional cu complexitatea proiectului. Solicitarea fișelor tehnice în limba română sau engleză nu reprezintă o sarcină excesivă, deoarece majoritatea producătorilor și furnizorilor pun la dispoziție documentații tehnice traduse sau pot facilita traducerea în timp util, în plus nu s-au solicitat traduceri autorizate.

În concluzie, organizatoarea procedurii apreciază critica adusă de contestator cu privire la cerințele legate de fișele tehnice ca fiind neîntemeiată, deoarece documentația de atribuire a fost formulată în mod clar, respectând principiile transparenței, proporționalității și tratamentului egal. Cerința privind prezentarea fișelor tehnice în limba română are scopul de a asigura un proces de evaluare clar și uniform, în conformitate cu secțiunea IV.2.4 din fișa de date a achiziției. Eventualele mențiuni din Volumele III care indică posibilitatea utilizării limbii engleze reprezintă o specificație introdusă de proiectant, dar documentația a fost clarificată prin precizarea că ofertele și documentele aferente trebuie să fie redactate în limba română. Solicitarea de asumare a fișelor tehnice de către producător sau furnizor nu a fost o cerință restrictivă, ci o alternativă pentru a demonstra autenticitatea informațiilor tehnice, care putea fi clarificată printr-o solicitare de clarificări adresată autorității contractante.

2.2.5. Acest aspect a fost clarificat prin răspunsul consolidat la solicitările de clarificări nr. prin care a permis ofertarea unor echipamente cu caracteristici superioare celor minime prevăzute în proiectul tehnic.

Cu privire la critica de la punctul 2.3. din contestație - Referitor la termenul de plată, menționează următoarele:

Critica formulată de contestator referitoare la termenul de plată este neîntemeiată, întrucât clauzele incluse în documentația de atribuire sunt conforme cu legislația aplicabilă, cu cerințele specifice finanțării prin Planul Național de Redresare și Reziliență și asigură un echilibru contractual între părți.

În cadrul invitației de participare se precizează sursa de finanțare Planul Național de Redresare și Reziliență, iar finanțarea proiectului prin Planul Național de Redresare și Reziliență presupune utilizarea exclusivă a mecanismului de cereri de transfer, conform reglementărilor specifice. În acest sens, termenul de plată este corelat cu derularea acestui mecanism și nu poate fi stabilit ca un termen fix pentru întreaga procedură.

Conform clauzei 18.1 din documentația de atribuire:

- o Autoritatea contractantă are obligația de a depune cererea de transfer către finanțator în termen de 10 zile lucrătoare de la primirea documentației complete din partea contractantului;

- o Plata se efectuează în termen de 5 zile lucrătoare de la primirea fondurilor de la finanțator.

Această abordare este conformă cu specificul finanțării prin Planul Național de Redresare și Reziliență și stabilește termene clare pentru etapele aflate sub controlul autorității contractante.

Critica privind „perioada convenită” este neîntemeiată, deoarece în cazul finanțării prin Planul Național de Redresare și Reziliență, termenul de plată depinde de aprobarea cererilor de transfer de către finanțator.

În documentația de atribuire, a stabilit termene precise pentru:

- o Depunerea cererii de transfer (10 zile lucrătoare);

- o Efectuarea plății după primirea fondurilor (5 zile lucrătoare).

Aceste termene, deși condiționate de procesul de transfer al fondurilor, asigură claritate și un mecanism echitabil pentru derularea plăților.

În cadrul Planul Național de Redresare și Reziliență, plățile sunt efectuate exclusiv prin cereri de transfer către finanțator. Mecanismul de cereri de transfer este specific finanțării prin Planul Național de Redresare și Reziliență, iar autoritatea contractantă nu poate influența termenul dintre depunerea cererii de transfer și primirea fondurilor de la finanțator. Critica privind această etapă este irelevantă, întrucât este determinată de reglementările Planul Național de Redresare și Reziliență și nu de autoritatea contractantă.

OUG nr. 124/2021 și alte reglementări care guvernează implementarea PNRR au fost adoptate special pentru a transpune și gestiona cerințele Regulamentului (UE) nr. 241/2021, care reglementează Mecanismul de Redresare și Reziliență la nivel european. Aceste reglementări prevăd un mecanism unic de finanțare, inclusiv utilizarea exclusivă a cererilor de transfer, care introduce reguli particulare pentru gestionarea plăților și fluxurilor financiare. Astfel, ele pot fi considerate o legislație specială în raport cu Legea nr. 72/2013. Regulamentul (UE) nr. 241/2021 are aplicabilitate directă în toate statele membre și stabilește condițiile specifice pentru gestionarea fondurilor alocate prin Mecanismul de Redresare și Reziliență.

Prin urmare, orice dispoziție națională care contravine regulilor specifice din acest regulament sau creează incompatibilități în aplicarea fondurilor Planul Național de Redresare și Reziliență poate fi considerată inaplicabilă.

Legea nr. 72/2013 reglementează termene generale de plată în relațiile dintre autoritățile publice și contractanți. Totuși, în cazul Planul Național de Redresare și Reziliență, plățile sunt condiționate de aprobarea cererilor de transfer de către finanțator, aspect care nu intră sub controlul direct al autorității contractante.

Acest mecanism introduce o derogare implicită de la prevederile Legii nr. 72/2013 privind termenele stricte de plată, deoarece:

Autoritatea contractantă învederează că nu poate influența termenul de aprobare și transfer al fondurilor. În Reglementările Planul Național de Redresare și Reziliență stabilesc termenele specifice pentru depunerea cererilor și efectuarea plăților (ex. 10 zile pentru transmiterea cererilor de transfer și 5 zile pentru plăți după primirea fondurilor).

Legislația specifică Planul Național de Redresare și Reziliență (ex. OUG nr. 124/2021) poate fi considerată o lege specială care derogă de la prevederile generale ale Legii nr. 72/2013. Acest principiu se aplică în situațiile în care există norme particulare destinate unui domeniu specific, cum este cazul finanțării prin Planul Național de Redresare și Reziliență.

Reglementările specifice PNRR, cum ar fi obligația autorității contractante de a depune cererea de transfer în termen de 10 zile lucrătoare și de a efectua plata în termen de 5 zile lucrătoare de la primirea fondurilor, oferă suficiente garanții pentru protecția drepturilor contractantului. În plus, clauzele contractuale includ penalități și dobânzi pentru întârzieri, asigurând astfel un echilibru contractual.

Clauza contractuală este în conformitate cu Legea nr. 72/2013, care permite un termen de plată de până la 60 de zile calendaristice, iar specificul finanțării prin PNRR justifică utilizarea unui termen variabil legat de mecanismul de transfer.

Clauzele 12.2 și 18.3 oferă protecții clare pentru contractant în caz de întârziere a plăților:

o Penalități de întârziere de 0,1% pe zi pentru întârzieri de peste 30 de zile de la expirarea termenului stabilit;

o Dreptul de a sista lucrările în caz de întârziere prelungită.

Aceste prevederi echilibrează riscurile financiare ale părților și oferă contractantului mecanisme de remediere.

Durata de execuție a contractului, deși punctată ca factor de evaluare, nu este legată de termenele de plată, iar utilizarea mecanismului de cereri de transfer nu împiedică autoritatea contractantă să își respecte obligațiile.

Autoritatea contractantă a prevăzut un mecanism clar de verificare, depunere și plată în conformitate cu reglementările specifice, ceea ce oferă transparență și predictibilitate.

.... afirmă că nu dispune de resurse financiare suficiente în bugetul local pentru a susține acest obiectiv de investiții, chiar și în absența mecanismului cererilor de transfer. Lipsa fondurilor locale face imposibilă finanțarea proiectului din surse proprii. În acest context, a depus cererea de finanțare pentru implementarea proiectului „Înființarea sistemelor publice inteligente alternative (SPIA) pentru procesarea apelor uzate menajere în, județul Cluj”, având în vedere oportunitatea oferită de mecanismul cererilor de transfer, care permite accesul la fondurile necesare pentru realizarea investiției.

În concluzie, apreciază critica formulată de contestatar cu privire la termenul de plată și utilizarea mecanismului cererilor de transfer ca fiind neîntemeiată, deoarece documentația de atribuire este redactată în conformitate cu reglementările legale aplicabile și specificul finanțării prin PNRR. Termenele de plată și procedurile asociate cererilor de transfer sunt justificate de mecanismul unic de finanțare impus prin reglementările europene și naționale, iar acestea asigură un echilibru contractual între părți.

În drept, se invocă prevederile art. 18 din Legea nr. 101/2016, precum și celelalte acte normative incidente în cauză.

Ca mijloace de probă, au fost depuse înscrisuri.

Prin adresa înregistrată la CNSC cu nr., și-a completat punctul de vedere cu următoarele precizări:

Referitor la critica contestatorului legată de faptul că la capitolul III.2.3) din fișa de date - Informații privind personalul responsabil cu executarea contractului: *Obligație de a preciza numele și calificările profesionale ale angajaților desemnați pentru executarea contractului: s-a bifat NU*, autoritatea contractantă învederează că a bifat NU pentru că nu a solicitat informații privind calificările educaționale și profesionale ale operatorului economic sau ale personalului de conducere al acestuia și nici nu a cerut criterii de calificare în sensul prevederilor art. 179 lit. g) din Legea nr. 98/2016.

Referitor la cerința „Descrierea modului de acces la specialiști” aceasta a fost solicitată în conformitate cu prevederile Instrucțiuni nr.

1/2017 a președintelui ANAP, emisă în aplicarea prevederilor art. 179 lit. g) și art. 187 alin. (8) lit. a) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, respectiv a art. 192 lit. g) și a art. 209 alin. (8) din Legea nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale. Conform prevederilor legislative, are posibilitatea de a solicita prin caietul de sarcini ca ofertanții să dispună de personal-cheie, precum responsabilul tehnic cu execuția (RTE), fără ca aceasta să reprezinte un criteriu de calificare. De asemenea, ofertanții au obligația de a demonstra că și-au asigurat accesul la serviciile acestui personal, conform Instrucțiuni 1/2017.

Nu a solicitat informații despre calificările personalului sau ale operatorului economic care nu erau relevante în raport cu obiectul contractului.

În concluzie, apreciază critica contestatorului ca fiind nefondată în măsura în care decizia sa respectă prevederile legale aplicabile, iar lipsa solicitării calificărilor detaliate ale personalului este justificată prin opțiunea „NU” selectată. Decizia este aliniată cu principiile proporționalității și transparenței, fără a încălca legislația în vigoare.

Prin adresa înregistrată la Consiliu cu nr. 3184/20.01.2025, prezintă concluzii scrise, prin care reiterează aspectele precizate anterior în contestație, menținându-și, în totalitate, criticile formulate.

.... a constituit cauțiunea în cuantum de

Din analiza susținerilor părților și a documentelor existente la dosarul cauzei, Consiliul reține cele ce urmează:

...., în calitate de autoritate contractantă, a inițiat procedura de atribuire simplificată, a contractului de achiziție publică având ca obiect prin publicarea în SEAP a anunțului de participare simplificat nr.

Valoarea estimată a achiziției este de lei, fără TVA, iar criteriul de atribuire este *cel mai bun raport calitate-preț*.

Nemulțumit de anumite prevederi ale documentației de atribuire, respectiv ale modelului de contract, a depus prezenta contestație.

Cererea de suspendare a procedurii până la soluționarea contestației a fost respinsă, ca nefondată, prin Încheierea nr., motivat de împrejurarea că la data soluționării acesteia procedura se afla în *etapa de evaluare calificare și tehnică*.

Pe fondul cauzei, fără a fi ținut să analizeze criticile în ordinea expusă în contestație, Consiliul se va pronunța în cele ce urmează asupra celei referitoare la *termenul de plată*, în susținerea căreia contestatorul invocă un dezechilibru contractual, constând în faptul că, în ipoteza în care sumele necesare achitării facturilor nu se regăsesc în bugetul local, termenul dintre data transmiterii cererii către finanțator și data încasării

fondurilor de către autoritatea contractantă nu este cunoscut și nici previzibil, aspect în defavoarea antreprenorului.

Continuând, contestatorul susține că nu se poate anticipa care anume va fi termenul în care achizitorul trebuie să plătească facturile, situație în care clauzele 18.3 și 12.2 din modelul de contract nu produc efecte. Perioada convenită pentru plata facturilor, conform clauzei 18.1, nu este cuantificabilă, deoarece între transmiterea cererilor de transfer la finanțator și încasarea sumelor de la finanțator, perioada este nedeterminată, achizitorul nedefinind noțiunea *perioadă convenită* prin indicarea unui termen, informație vitală deoarece reprezintă mecanismul de activare a răspunderii autorității contractante pentru neîndeplinirea culpabilă a obligațiilor contractuale pe care și le-a asumat, adică pentru plata prețului.

Apreciază contestatorul că se impune stabilirea *perioadei convenite* la 30 de zile calendaristice, astfel încât, conform clauzei 12.2 în cazul în care achizitorul nu onorează facturile în termen de 30 de zile de la expirarea perioadei convenite, atunci acesta are obligația de a plăti penalități în cuantum de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere până la îndeplinirea efectivă a obligațiilor. Invocă prevederile Legii nr. 72/2013.

În combatere, autoritatea contractantă arată că cerințele impuse sunt specifice finanțării prin PNRR și asigură un echilibru contractual între părți, iar termenele stabilite sunt clare pentru etapele aflate sub controlul său, termenul de plată depinzând de aprobarea cererilor de transfer de către finanțator, dar și că OUG nr. 124/2021 și alte reglementări care guvernează implementarea PNRR, este derogatorie de la termenele generale prevăzute de Legea nr. 72/2013.

Având a soluționa diferendul dintre părți, care constă, în esență, în a stabili dacă autoritatea contractantă avea obligația de a acționa cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 72/2013, în sensul de a stabili un termen de plată al facturilor emise de executant, de la împlinirea căruia se activează mecanismul de răspundere al autorității contractante, de plată a penalităților în caz de întârziere la plată, Consiliul reține că prevederile modelului de contract la care face referire contestatorul prezintă conținutul:

Art. 12. Sancțiuni pentru neîndeplinirea culpabilă a obligațiilor (...)

12.2 – **În cazul în care achizitorul nu onorează facturile în termen de 30 de zile de la expirarea perioadei convenite, atunci acesta are obligația de a plăti, ca penalități, o sumă echivalentă cu o cotă procentuală din plata neefectuată de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, până la îndeplinirea efectivă a obligațiilor.**

Art. 18.3. **Dacă achizitorul nu onorează facturile în termen de 30 de zile de la expirarea perioadei convenite, contractantul poate sista executarea lucrărilor (dacă acestea nu au fost finalizate) și/sau urmări realizarea drepturilor sale în condițiile stabilite de legile în vigoare și de prezentul contract. Imediat ce achizitorul își onorează**

restanța, contractantul va relua executarea lucrărilor în cel mai scurt timp posibil (dacă acestea nu au fost finalizate). Plățile parțiale nu influențează responsabilitatea contractantului; ele nu se consideră, de către achizitor, ca recepție a lucrărilor executate.

Analizând aceste prevederi contractuale, Consiliul constată că, deși a prevăzut în sarcina sa obligația de a plăti penalități pentru întârzierea la plată a facturilor emise de executant, autoritatea contractantă nu a stabilit și un termen de plată a facturii după împlinirea căruia se naște obligația sa de plată a penalităților de întârziere.

A stabilit autoritatea contractantă că răspunderea sa intervine în situația în care nu onorează facturile în termen de 30 de zile de la expirarea *perioadei convenite*, noțiune care, așa cum corect susține contestatorul, nu este definită nicăieri și nici nu este cuantificabilă situație în care, practic, răspunderea autorității contractante nu se naște, clauzele enunțate fiind unele lipsite de eficiență. Cu alte cuvinte, nefiind stabilit un termen clar, autoritatea contractantă nu poate fi obligată la plata de penalități, iar executantul nu poate sista execuția lucrărilor și nici nu poate pretinde, în instanță, plata de penalități de întârziere la plată.

De asemenea, față de clauza contractuală prin care s-a stabilit în sarcina executantului obligația de plată a penalităților de întârziere, regăsită la art. 12 *Sanțiuni pentru neîndeplinirea culpabilă a obligațiilor* din modelul de contract, sub forma:

12.1 – **În cazul în care, din vina sa exclusivă, executantul nu își îndeplinește obligațiile asumate prin contract într-o perioadă de 30 de zile, atunci achizitorul este îndreptățit de a deduce din prețul contractului, ca penalități, o sumă echivalentă cu o cotă procentuală de 0,1% din valoarea lucrărilor neexecutate pentru fiecare zi de întârziere, până la îndeplinirea efectivă a obligațiilor .**

dezechilibrul contractual între situația executantului și cea a autorității contractante este mai mult decât evident, în cazul executantului nefiind vreun dubiu cu privire la momentul în care se naște obligația de răspundere pentru neîndeplinirea corespunzătoare a contractului, respectiv după împlinirea unui termen de 30 de zile.

De altfel, din lecturarea apărărilor autorității contractante, Consiliul observă că aceasta a urmărit să înlăture obligația sa de răspundere pentru neplata facturilor, invocând faptul că plățile depind de virarea în contul său a sumelor necesare plății de către finanțator, contractul fiind unul finanțat prin programul PNRR.

Această apărare nu poate fi primită însă, deoarece, chiar și în cazul contractelor de achiziție publică finanțate prin programul menționat, aplicabile rămân dispozițiile art. 1, 6 și 7 din Legea nr. 72/2013 *privind măsurile pentru combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată a unor sume de bani rezultând din contracte încheiate între profesioniști*

și între aceștia și autorități contractante, prin care s-a transpus Directiva 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 48 din 23 februarie 2011, având conținutul:

ARTICOLUL 1

Prezenta lege se aplică creanțelor certe, lichide și exigibile, constând în obligații de plată a unor sume de bani care rezultă dintr-un contract încheiat între profesioniști sau între aceștia și o autoritatea contractantă, contractul având ca obiect furnizarea de bunuri sau prestarea de servicii, inclusiv proiectarea și execuția lucrărilor publice, a clădirilor și a lucrărilor de construcții civile.

ARTICOLUL 6

Termenul legal de plată

(1) Autoritățile contractante execută obligația de plată a sumelor de bani rezultând din contractele încheiate cu profesioniști cel târziu la:

a) 30 de zile calendaristice de la data primirii facturii sau a oricărei alte cereri echivalente de plată;

b) 30 de zile calendaristice de la data recepției bunurilor sau prestării serviciilor, dacă data primirii facturii ori a unei cereri echivalente de plată este incertă sau anterioară recepției bunurilor sau prestării serviciilor;

c) 30 de zile calendaristice de la recepție sau verificare, dacă prin lege sau prin contract se stabilește o procedură de recepție ori de verificare pentru certificarea conformității mărfurilor sau serviciilor, iar autoritatea contractantă a primit factura ori cererea echivalentă de plată la data recepției sau verificării ori anterior acestei date.

(2) Procedura de recepție sau verificare prevăzută la alin. (1) lit. c) nu poate depăși 30 de zile calendaristice de la data primirii bunurilor sau prestării serviciilor. Prin excepție, în cazuri justificate în mod obiectiv de natura sau caracteristicile contractului, procedura de recepție sau verificare poate avea o durată mai mare de 30 de zile calendaristice, dacă sunt stabilite expres în contract și în documentația achiziției atât termenul de recepție, cât și motivele obiective, sub rezerva ca această clauză să nu fie abuzivă, în sensul art. 12.

(3) Părțile nu pot conveni cu privire la data emiterii/primirii facturii. Orice clauză prin care se stipulează un termen de emitere/primire a facturii este lovită de nulitate absolută.

(4) În cazul instituțiilor publice din domeniul sănătății și entităților publice care furnizează servicii medicale de sănătate, termenul legal de plată pentru obligațiile bănești rezultând din contracte încheiate cu profesioniști este de cel mult 60 de zile calendaristice, care se calculează potrivit prevederilor alin. (1).

ARTICOLUL 7

Termenul contractual de plată

(1) Termenele de plată stabilite în contract pentru executarea obligațiilor autorităților contractante nu pot fi mai mari decât termenele stabilite potrivit art. 6 alin. (1). În mod excepțional, părțile pot stipula un termen de plată de maximum 60 de zile calendaristice, dacă acesta este stabilit expres în contract și în documentația achiziției și este obiectiv justificat, ținând cont de natura sau caracteristicile specifice ale contractului, sub rezerva ca această clauză să nu fie abuzivă, în sensul art. 12.

(2) Dispozițiile art. 5 alin. (2), privitoare la plățile eșalonate, se aplică în mod corespunzător.

În partea introductivă a Directivei 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 48 din 23 februarie 2011, transpusă în legislația națională de Legea nr. 72/2013, s-au prevăzut următoarele: (3) În cadrul tranzacțiilor comerciale între operatori economici sau între operatori economici și autorități publice, numeroase plăți sunt efectuate mai târziu decât a fost stabilit în contract sau menționat în condițiile comerciale generale. Deși mărfurile sunt livrate sau serviciile sunt prestate, numeroase facturi corespunzătoare acestora sunt achitate mult după scadență. Astfel de întârzieri în efectuarea plăților afectează lichiditățile întreprinderilor și complică situația financiară a acestora. Acestea afectează, de asemenea, competitivitatea și rentabilitatea întreprinderilor, odată ce creditorul trebuie să obțină finanțări externe din cauza efectuării cu întârziere a plăților. Riscul apariției acestor efecte negative crește în mod considerabil în perioadele de încetinire a creșterii economice, când accesul la finanțare este mai dificil.

Or, autoritatea contractantă a încălcat dispozițiile Legii nr. 72/2013, stabilind efectuarea plăților funcție de alocarea fondurilor din PNRR, prin modul de formulare a prevederilor din modelul de contract aceasta condiționând plata facturilor de o terță parte, străină de contract. Faptul că finanțarea contractului în cauză se realizează prin Programul Național de Redresare și Reziliență nu dă dreptul autorității contractante să ignore dispozițiile legale și să condiționeze plata facturilor de virarea sumelor de către finanțator, care nu este parte în contractul care va fi încheiat între autoritatea contractantă și executant.

Așadar, potrivit dispozițiilor Legii nr. 72/2013, în vederea transunerii directivei privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale, la a cărei adoptare s-a avut în vedere însăși înlăturarea plății cu întârziere a facturilor, autoritatea contractantă nu poate să considere că este înlăturată obligația sa de a respecta dispozițiile legale pe motiv că, la finanțarea lucrării, sunt aplicabile dispozițiile OUG nr. 124/2021.

Este de observat și că autoritatea contractantă, utilizând expresia *expirarea perioadei convenite* nu stabilește un termen cert de plată a lucrărilor executate, condiționând plata de obținerea fondurilor din PNRR, adică de un eveniment viitor incert, ce depinde de voința unui terț finanțator.

Așa cum arată și contestatorul și a precizat Consiliul în decizii precedente pronunțate în spețe similare, prin dispozițiile legale citate, legiuitorul a ales să disciplineze autoritățile contractante în combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată a sumelor de bani rezultând din contractele de achiziție publică, impunându-le termene stricte și suportarea către executanți de dobânzi penalizatoare pentru nerespectarea lor.

De asemenea, sunt calificate ca fiind abuzive, prin prevederile art. 13 lit. d), clauzele contractuale care fixează, în contractele dintre

profesioniști și autorități contractante, un termen de plată mai mare decât cel prevăzut la art. 7 alin. (1), după cum sunt considerate ca fiind abuzive, prin prevederile art. 14 lit. a), clauzele contractuale care exclud posibilitatea aplicării de penalități, ultimă ipoteză care se întâlnește și în speța de față. Clauzele contractuale criticate echivalează, practic, cu o excludere a obligației de plată a penalităților de întârziere, câtă vreme lipsește termenul de plată al facturii a cărei epuizare marchează începutul curgerii penalităților de întârziere.

Procedând de maniera arătată, autoritatea contractantă a încălcat principiile care stau la baza achizițiilor publice, stipulate la art. 2 alin. (2) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice în ceea ce privește asumarea răspunderii, precum și pe cel al proporționalității având în vedere că executantul are obligația de a respecta termenul de execuție, fără ca, în calitate sa de beneficiar, achizitoarea să-și asume un termen de plată, acesta fiind condiționat de acțiunea/inacțiunea unui terț, finanțatorul, care nu va fi parte a contractului care se va încheia.

Este adevărat că în cadrul clauzei 18.1 autoritatea contractantă a stabilit că va depune cererea de transfer către finanțator în termen de 10 zile lucrătoare de la primirea documentației complete din partea contractantului și că va efectua plata în termen de 5 zile lucrătoare de la primirea fondurilor de la finanțator, însă aceste termene nu echivalează cu stabilirea unui termen de plată al facturilor emise de executant și a cărei nerespectare atrage răspunderea contractuală a autorității contractante.

În concluzie, critica contestatorului este întemeiată, fiind necesară remedierea documentației de atribuire.

Având în vedere însă încălcările legale săvârșite și etapele procedurii de atribuire în care acestea au avut loc, Consiliul apreciază că nu pot fi dispuse măsuri de remediere a actelor care afectează procedura (documentația de atribuire) și stabilește că este imposibilă continuarea procedurii de achiziție publică, luând în considerare faptul că ofertele elaborate în baza documentației de atribuire a cărei nelegalitate este stabilită de Consiliu au fost depuse până la termenul-limită din data de 08.01.2025. Nu mai poate fi remediată documentația de atribuire pusă la dispoziția ofertanților, în speță modelul de contract, și stabilită o nouă dată-limită de depunere a ofertelor.

În acest context, Consiliul nu va mai proceda la analiza celorlalte critici ale contestației fiind de prisos în condițiile în care remedierea documentației de atribuire este imposibilă.

Luând în considerare aspectele de fapt și de drept evocate, în baza art. 26 alin. (2) și (7) din Legea nr. 101/2016, Consiliul urmează să admită, în parte, contestația și să anuleze procedura de atribuire.

Capetele de cerere privind remedierea documentației de atribuire și prelungirea termenului de depunere a ofertelor cu 7 zile vor fi respinse, ca rămase fără obiect, dată fiind soluția de mai sus.

Cererea de obligare a autorității contractante la plata cheltuielilor de judecată va fi respinsă, având în vedere că la dosar nu s-a depus dovada efectuării unor atare cheltuieli.

Decizia va fi obligatorie pentru părți, potrivit dispozițiilor art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

Admite, în parte, contestația formulată de, în contradictoriu cu, și anulează procedura de atribuire.

Respinge capetele de cerere privind remedierea documentației de atribuire și prelungirea termenului de depunere a ofertelor cu 7 zile, ca rămase fără obiect.

Respinge cererea de obligare a autorității contractante la plata cheltuielilor de judecată.

Obligatorie.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere, în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate.